

Marijin život (IX): Klanjanje mudraca

U drugoj polovini Marijanske godine, serija o Marijinu životu zaustavlja na sceni poklona mudraca, kojom se naviješta dolazak u Crkvu svih naroda.

11.11.2010.

Članci u vezi

Sveta se obitelj vratila u Betlehem. U Marijinim i Josipovim ušima odzvanjaju riječi starca Šimuna. U Gospino sjećanje dolaze tekstovi proroka koji su govorili o Mesiji,

njezinu Sinu, tvrdeći da neće biti samo Kralj Izraela, nego će primiti čast od svih naroda na zemlji.

S posebnom je pažnjom to naviještao Izaija: Narodi će doći tvome svjetlu, kraljevi sjaju tvoje zvijezde. Podigni oči i gledaj okolo: svi se oni okupljaju, dolaze k tebi(...). Otkrit će ti mnoštvo deva, svi će doći od Sabe natovareni zlatom i tamjanom proglašavajući hvale Gospodinu.

U međuvremenu je vrijeme prolazilo u uobičajenosti. Ništa nije bilo predviđeno izvan uobičajenoga. Dok se jednoga dana nije dogodilo nešto izvanredno.

Nakon Isusova rođenja u Betlehemu judejskom, u vremenu kralja Heroda, mudraci su došli s istoka u Jeruzalem pitajući: Gdje se rodio Kralj Židovski? Jer vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku i došli smo pokloniti mu se (Mt 2, 1-2). Sv. Matej uočava da se, slušajući to pitanje, kralj Heroda

uznemirio i s njim cijeli Jeruzalem (Mt 2, 3).

Znamo veoma malo o tim osobama. Evanđeoski tekst nudi neke pouzdane točke: smatra ih putnicima s istoka koji su otkrili zvijezdu izvanrednoga sjaja, koja ih je nagnala da napuste svoje domove i krenu potražiti Kralja Židova. Sve drugo – njihov broj, zemlja porijekla, priroda nebeskoga svjetla, put koji su slijedili – nisu ništa nego manje ili više utemeljena nagađanja.

Zapadna tradicija govori o trojici koji se zovu Melkior, Gašpar i Baltazar, dok druge kršćanske tradicije povećavaju njihov broj do 7 ili čak 12. Činjenica je da su bili porijeklom s istoka, iz dalekih kraljevstava preko rijeke Jordana, iz arapsko-sirijske pustinje, Mezopotamije ili Perzije. Jedan perzijski vojni izvor povijesno je dokazan. Kada je početkom 7. stoljeća perzijski kralj Hozroje II.

izvršio invaziju u Palestinu, uništio je bazilike koje je kršćanska pobožnost izgradila u sjećanje na Spasitelja, osim jedne: Bazilike rođenja u Betlehemu. I to zbog jednostavnog razloga: na njezinu ulazu bio je prikaz ljudi odjevenih u perzijsku nošnju koji odaju počast Isusu u rukama njegove Majke.

Josipovo i Marijino srce moralo se napuniti radošću i zahvalnošću. Radosni su jer su se navještaji proroka počeli ispunjavati.

Riječ magi (u hrv. prijevodu *Biblije* mudraci), kojom ih označava Evandjelje, nema ništa s tim kako se ta riječ danas razumije. Nisu bili osobe koje su se bavile magijom, nego obrazovani ljudi koji su vrlo vjerojatno pripadali kasti onih koji su poznavali nebeske fenomene, učenici Zaratustre, već poznati po brojnim autorima klasične Grčke. S druge strane, dokazana je činjenica da je

mesijansko očekivanje Izarela bilo poznato u istočnim krajevima Rimskoga Carstva, i čak u samom Rimu. Nije čudno da su neki mudraci pripadali kasti mudraca koja je otkrila zvijezdu izvanrednog bljeska i da su je interpretirali – prosvijetljeni od Boga – kao znak rođenja očekivanoga Kralja Židova.

Premda popularna pobožnost na gotovo izravan način ujedinjuje Isusovo rođenje s dolaskom mudraca u Palestinu, ne zna se točno vrijeme u kojem se to dogodilo. Međutim, znamo da se Herod, osjećajući prijetnju, brižljivo raspitivao o vremenu u kojem se pojavila zvijezda (Mt 2,7). Poslije je ispitivao zakonoznance za mjesto Isusova rođenja i pismoznance koji su mu odgovorili citirajući proroka Miheja: Ti, Betleheme, zemljo Judina, nipošto nisi najmanji među gradovima Judinim; jer od tebe će izaći pastir koji će pasti moj narod izraelski (Mt

2,8). Herodov je povod bio posve drugačiji, jer je namjeravao ubiti svu mušku djecu rođenu u gradu i njegovoj okolini mlađu od dvije godine, kako bi tako do svoje smrti osigurao da se ne osporava njegovo prijestolje. Iz tih se podataka zaključuje da se dolazak mudraca zbio u vremenu nakon Isusova rođenja; možda godinu, godinu i pol nakon rođenja.

Nakon što su primili vijesti, mudraci su se žurno uputili u Betlehem, ispunjeni radošću što su vidjeli kako se ponovno pojavila zvijezda koja je čudesno nestala u Jeruzalemu. Ta ista činjenica potvrđuje pretpostavku da zvijezda koja ih je vodila nije bila prirodni fenomen – komet, zvjezdana prašina itd., kao što je to bilo mnogo puta prije, nego nadnaravni znak dan od Boga tim izabranim ljudima i samo njima.

Ništa nije bilo izašlo iz Jeruzalema – nastavlja sv. Matej – zvijezda koju se vidjeli na istoku stajala je pred njim dok se nisu zaustavili na mjestu gdje je bilo Dijete. I ušavši u kuću, vidjeli su Dijete s Marijom, njegovom Majkom; i poklonili su mu se. Poslije su otvorili svoje sanduke i ponudili mu darove: zlato, tamjan i smirnu (Mt 2, 9-11).

Gospino i Josipovo srce moralo se napuniti radošću i zahvalom. Radosni su bili jer su se navještaji proroka počeli ispunjavati. Zahvaljivali su za darove tih darežljivih ljudi, preteče u vjeri kršćana koji dolaze iz poganstva, koji su možda ublažili njihovo neizvjesno ekonomsko stanje. Mudraci su ponajprije bili sretni zbog Isusova pogleda i osmijeha, koji je prosvijetlio njihove duše te slatkih riječi zahvale njegove Majke.

J.A. Loarte

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/marijin-
zivot-ix-klanjanje-mudraca/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/marijin-zivot-ix-klanjanje-mudraca/) (6.08.2025.)